

Landskap: Ostergötland Upptecknat av Eva Viljeblad
 Härad: Östgöta Adress: Carl
 Socken: Gomsberg Berättat av: Pettersson
 Uppteckningsår: Född år i

Uppteckningen rör .....

<u>Nordssommartävling.</u>	1.
<u>Majståld</u>	2.
<u>Fredsson och rejsarna.</u>	4-6.

6 sid

Upp. av J. S. Lj. 1856

efter Carl Petter Jonasson

i Göteborgs Folkbokförlag

Fors

Detaljerat, beställdes till
J. S. Lj.

Ömärkningar: *Helsingborgs
Folkskolornas*

Vi har mån-taŋ' vid "Grön". När
Gönta var unge för "Grön" - mån-taŋ'.

De varde ena dit. Det var de enda organisationer
tror man. Men i "Grön" var de ovanliga. —

Dåna funderade nu ej om sitt stångnamn. —

De varje mån-taŋ' var det van kvala
vid "Grön" eller "Grön". De kvala var nämligen
med hår och grannen var nämligen "Grön" —
var dingslade. Det var e mög grannen, en
väligt dag, var det fanns en grön a. Van
närmsta grannen var den förra. De kommade
och vist, men de rest stängde. X

(6.5)

Slppt. av Sven Ljicel

efter Carl Peter Jansson

i Södervik.

- 1125 -

Utmärkningar:

Ottarholms
H. O. Stenius
Sv. Sandberg

p. m.
(nu. 1.)

Fröste apia pölväde eldade de. Naglare nördla
ring ni giv eldar. Ihud var de gamla med.
De var högt, ca vid "Gårdens" bruket de sätta upp
e fjärrt på en stig. De var förtjänstfulla och
hövdingar nu röste ut stamp i mitten och hänt
hö. Det var här vi det närmaste synes hänt.

Det var en vacker plats med häst, en dryg
bitare de där hör höga bergshöjder. Resten de där
e stängde i den kälktida var parta fjärran in,
mycket dyr färdas och längre. De varit en del
med manna eller med hästar, och de hade myggan.
(Vänta?)

3

De knappe plant mind heroploegd oden. De knappe
her', hengt een late : ook pa'stelo. Her met
med knape, juant'.

Uppr. av Sven Ljung

Gummäckningar:

efter Carl Peter Johansson

i Stockholm -

- 1925 -

De ha hörde en man, en mard, en hette
Sven Damnon : Kuddby, visade en nyssan till
Mankin. De skulle kanna den här, och sådann
känge pröviken. Nyssan hette också Sven Damnon.

Han stod upp och gick ut på "Mankin", och
gjorde med en mitra dock från att visa den nästa.
Förlit var inte gott för den, och hon - i hand
då. Men de hade en lust, som heter Stubbie,
med sig också. De vände sig till den, och visade
mitre. Han hölls vid om hand i pröviken. Det var
en present, som man med nyssans, som var
(varn!)

"hent og gælde" o. d. s. De hæt høstning
og rygning teau. Rygning hænde i den damp
der de hæu. De der hæu hæde nikket fanden.
Til heden p' det hæde han e' Ræsler p' stensten,
kræmmer. Han hæt også thi' dom, cui' de nikkels
ne ejter dan' om røde ejter mætshæn. Det vould
man ej' vidte p' at han hæde nikket dem.

Sæv Dæmon hæf jænge' jævnes dæbla'.
Ud fra hæn stage en overstrand, o' Masthægga.
Dy' ha' hæft jævnes o' det hæf' jæbla' p' vær hæm.
Den far strække' hæde o' det.

Van' rygning hæft væt', blænde', nikket de
ring' thi' Læring' om hæm' det othe'. Sæv hæm'
og Rø' glæt' o' hæm' ej' mit' jæf' med mat'. Gæuet,
hun' der han' med jævnes mæker, jæv' rygning, de
hæm' hængt' i' landet o' vær hæf' thi' Læke'.

Hing - elle d' o' vær hæf' a' land', non' emade dem
en' vær - han' hæft hæf' mit' thi' hæning
(Fæt!)

Göpp. av

officer

Ettmärkningar:

for hem och fortent dem. Hon skulle nu förför
skriva, men de mätte ina pris för, att den kom med
betygigt med hänvisat moteförslag, och de svenska
regementena. Man sätta. Regementen var nu hänsynslagda,
n^o de rände. Men det hade nog inte varit farit för
dem att få pris. Tå kunde, men nu istället, kunde
dem. Det var en av de förtrollande handars.
Regementen för hem åter vila på plads, och de gick
magt hem.